Lietas Nr. 133069315
Lietas arhīva Nr. 1-0032-16/11

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā, 2016.gada 8.martā

Rīgas rajona tiesa
tiesnese M.Bite
Rīgā, Lomonosova ielā 10, rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pēc /pers. A/ sūdzības par Rīgas pašvaldības policijas Latgales pārvaldes 2015.gada 28.augusta lēmumu Nr.D57/04/511086076/1, un

k o n s t a t ē j a :

2015.gada 28.augustā Rīgas pašvaldības policijas Latgales pārvaldes priekšnieks /pers. B/, izskatot 2015.gada 14.augustā RPP Latgales pārvaldē saņemto /pers. A/ iesniegumu, lūdzot pārskatīt administratīvā pārkāpuma protokolā – paziņojumā Nr.511086076 pieņemto lēmumu, konstatēja sekojošo.

1. 2015.gada 14.augustā plkst.02.00 fiksēts, ka transportlīdzeklis /TL marka/ ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ novietots stāvēšanai Krāsotāju ielā 12, Rīgā, uz ietves neievērojot Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk - CSN) 135.6.apakšpunktā noteiktās prasības, par ko ir paredzēta administratīvā atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk - LAPK) 149.^{10} panta piektās daļas 8.punktā. Par konstatēto pārkāpumu RPP Latgales pārvaldes inspektors E.Rancāns sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu-paziņojumu Nr.511086076 un, saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 43.^{2} pantu, LAPK 149.^{10} panta piektās daļas 8.punktu, 205.panta 5.punktu nolēma transportlīdzekļa vadītājam, kurš neatrodas pārkāpuma izdarīšanas vietā, uzlikt naudas sodu euro 40,- (četrdesmit euro) apmērā.

2. Iesniedzējs savā 2015.gada 14.augusta iesniegumā lūdz anulēt administratīvā pārkāpuma protokolā-paziņojumā Nr.511086076 uzlikto sodu. No Iesniedzēja iesnieguma izriet, ka viņš apstrīd 2015.gada 14.augustā administratīvā pārkāpuma protokolā-paziņojumā Nr.511086076 pieņemto lēmumu (turpmāk - Apstrīdētais lēmums).

Iesniedzējs ir norādījis sekojošu motīvu:

- ap plkst.01.30 atveda savus mazgadīgus bērnus no lidostas uz dzīvesvietu, bet pie mājas visas vietas bija aizņemtas, atstāja automašīnu tuvākajā brīvajā vietā, uzveda augšā bērnus un kad atnāca atpakaļ, konstatēja administratīvā pārkāpuma protokolu-paziņojumu Nr.511086076.
- lūdz anulēt administratīvā pārkāpuma protokolu-paziņojumu Nr.511086076 sakarā ar to, ka pārkāpums bija maznozīmīgs un īslaicīgs.

3. Izskatot iesniegto iesniegumu (sūdzību), RPP Latgales pārvaldē konstatēts, ka Iesniedzēja iesniegums ir nepamatots un noraidāms.

Saskaņā ar CSN 135.6.punktu aizliegts apstāties un stāvēt brauktuvju krustošanās vietā un tuvāk par 5 m no šķērsojamās vai šķērsotās brauktuves malas, izņemot apstāšanos un stāvēšanu pretim sānceļam trīsvirzienu krustojumā, kur ir nepārtraukta 920. vai 921.ceļa apzīmējuma līnija vai sadalošā josla. Šajā apakšpunktā minētās prasības neattiecas uz vietām, kur uz brauktuves izbrauc no blakusteritorijas (pagalma, stāvvietas, degvielas uzpildes stacijas, uzņēmuma u.tml.).

Atbilstoši CSN 1.24.punktam krustojums ir vieta, kur krustojas, piekļaujas vai atzarojas ceļi vienā līmenī. Krustojums ir norobežots ar iedomātām līnijām, kas savieno brauktuves pretējo malu noapaļojuma sākumu. Šis termins neattiecas uz vietu, kur uz brauktuves izbrauc no blakusteritorijas (pagalma, stāvvietas, degvielas uzpildes stacijas, uzņēmuma u.tml.) LAPK 149.^{10} panta piektās daļas 8.punkts noteic, ka par stāvēšanu brauktuvju krustošanās vietā vai tuvāk par 5 m no šķērsojamās brauktuves malas uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam euro 40,- (četrdesmit euro) apmērā.

No lietā esošajām fotofiksācijām redzams, ka Iesniedzēja transportlīdzeklis stāvēšanai novietots tā, ka tā aizmugurēja daļa atrodas jau vietā, kur ir sācies brauktuves noapaļojums. Līdz ar to var secināt, ka Iesniedzējs ir pārkāpis CSN 135.6.apakšpunktu un tādējādi ir izdarījis arī LAPK 149.^{10} panta piektās daļas 8.punktā paredzēto pārkāpumu.

Pārskatot administratīvā pārkāpuma lietu, konstatēts, ka ar administratīvā pārkāpuma lietā esošajiem materiāliem - ziņojumu, foto fiksācijām un administratīvā pārkāpuma protokolā-paziņojumā Nr.511086076 fiksēto pilnībā pierādīts, ka transportlīdzeklis /TL marka/ ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, bija novietots stāvēšanai tuvāk par 5m no šķērsotās brauktuves malas, tādējādi nav ievēroti CSN 135.6.apakšpunkta nosacījumi, par ko paredzēta administratīvā atbildība LAPK 149.^{10} panta piektās daļas 8.punktā. Sakarā ar iepriekš minēto administratīvā pārkāpuma lietā nav konstatēti LAPK 239.pantā minētie apstākļi, kas nepieļauj lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā, saskaņā ar kuriem administratīvā pārkāpuma lieta būtu jāizbeidz.

Atbilstoši LAPK 32.pantā ietvertajiem noteikumiem soda uzlikšanai par administratīvo pārkāpumu, sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu.

Savukārt, saskaņā ar LAPK 32.panta otro daļu, uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus. LAPK 33.panta pirmajā daļā minēti apstākļi, kas mīkstina atbildību par administratīvo pārkāpumu, bet panta otrajā daļā noteikts, ka institūcija (amatpersona), kas izlemj administratīvā pārkāpuma lietu, var atzīt par mīkstinošiem arī apstākļus, kuri likumā nav minēti. LAPK 149.^{10} panta piektās daļas 8.punktā par pārkāpumu paredzēts tikai viens soda veids - naudas sods euro 40,- (četrdesmit euro) apmērā, tādēļ LAPK 32. un 33.pantā noteiktajiem apstākļiem, kā arī Iesniedzēja iesniegumā norādītajiem apstākļiem nevar būt ietekmes uz sodu.

Likumdevējs, ietverot LAPK administratīvā pārkāpuma sastāvu, ir atzinis, ka šāds pārkāpums nodara kaitējumu kādai ar likumu aizsargātai interesei. Likumdevējs, nosakot administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmes un sodu par attiecīgo administratīvo pārkāpumu, ir izteicis gan pārkāpumu juridisko, gan sociāli politisko novērtējumu. Līdz ar to, nosakot par LAPK 149.^{10} panta piektās daļas 8.punktā ietverto pārkāpumu soda apmēru euro

40,- (četrdesmit euro) likumdevējs ir atzinis šo pārkāpumu par pietiekami nozīmīgu.

Atbilstoši LAPK 22.pantā nostiprinātajam principam administratīvajam pārkāpumam seko sods. Kaut arī Iesniedzējs savu vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā atzīst, secināms, ka likumdevējs, nosakot konstanto sodu par 149.[10] panta piektās daļas 8.punktā paredzēto pārkāpumu jau ir izdarījis lietderības apsvērumus attiecībā uz soda lielumu, un minētajā gadījumā LAPK 21.pants nav piemērojams. Līdz ar to naudas sods konkrētajā gadījumā sasniedz soda mērķi - atturēt pārkāpēju no jaunu pārkāpumu izdarīšanas.

Ņemot vērā minētos apstākļus un pamatojoties uz LAPK 287.panta pirmās daļas 1.punktu RPP Latgales pārvaldes priekšnieks /pers. B/ nolēma atstāt negrozītu RPP Latgales pārvaldes inspektora E.Rancāna 2015.gada 14.augustā ar administratīvā pārkāpuma protokolu-paziņojumu Nr.511086076 pieņemto lēmumu, bet sūdzību noraidīt (l.l.8-9).

2015.gada 24.septembrī tiesā saņemta /pers. A/ sūdzība par Rīgas pašvaldības policijas Latgales pārvaldes 2015.gada 28.augusta lēmumu Nr.D57/04/511086076/1, kurā norādīts, ka RPP inspektors E.Rancāns 2015.gada 14.augustā plkst.02:00 sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu-paziņojumu Nr.51108676, par to, ka transportlīdzeklis /TL marka/, ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, bija novietots stāvēšanai Rīgā, Krāsotāju ielā 12, tuvāk par 5 metriem no šķērsotās brauktuves daļas.

Par iepriekš norādīto pārkāpumu RPP inspektors nolēma uzlikt naudas sodu EUR 40.00 apmērā, ko paredz Ceļu satiksmes noteikumu (turpmāk-CSN) 135.6 punkts un LAPK) 149.[10] panta piektās daļas 8.punkts.

Automašīnas /TL marka/ ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ lietotājs ir /pers. A/, personas kods /personas kods/, (turpmāk-Pieteicējs).

Pieteicējs 2015.gada 14.augustā iesniedza Atbildētājam iesniegumu, ar kuru apstrīdēja administratīvā pārkāpuma protokolu-paziņojumu Nr.51108676 un lūdza to anulēt. Pieteicējs lūdza administratīvā pārkāpuma lietu izbeigt un atbrīvot no administratīvās atbildības, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu, jo minētais pārkāpums bijis maznozīmīgs un īslaicīgs.

Ar 2015.gada 28.augusta lēmumu Nr.D57/04/511086076/1 Atbildētājs nolēma RPP Latgales pārvaldes inspektora Edgara Rancāna 2015.gada 14.augustā administratīvajā pārkāpuma protokolā-paziņojumā Nr.51108676 pieņemto lēmumu uzlikt naudas sodu EUR 40.00 apmērā (turpmāk-lēmums) atstāt negrozītu un iesniegto sūdzību noraidīt.

Ņemot vērā iepriekš norādīto, Pieteicējs Rīgas pašvaldības policijas Latgales pārvaldes 2015.gada 14.augusta lēmumu apstrīd pilnībā un lūdz tiesu to atcelt pilnībā.

Pieteicējs neapstrīd apstākli, ka automašīna /TL marka/ ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ bija novietota Krāsotāju ielā 12, Rīgā, tuvāk par 5 metriem no šķērsotās brauktuves daļas ar /ielas nosaukums/.

Taču Pieteicējs nepiekrīt Atbildētāja lēmumam, jo Atbildētājs lietā esošos pierādījumus, tai skaitā, Pieteicēja iesniegto iesniegumu, nav izskatījis objektīvi un vispusīgi. Atbildētājam saskaņā ar LAPK 244.pantu, pierādījumus ir jānovērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas ir pamatoti uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Saskaņā ar LAPK 243.[1] pantu, pierādīšanas līdzekļi ir pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi, personu liecības, eksperta atzinums, kompetentās institūcijas atzinums, dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā, elektroniskie pierādījumi, procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātās ziņas par faktiem un citi lietiskie pierādījumi.

Atbildētājs lēmumā ir norādījis, ka Pieteicējs 2015.gada 14.augustā bija novietojis automašīnu stāvēšanai Krāsotāju ielā 12, Rīgā, uz ietves, bet lēmumā iekļauto normatīvo aktu (pamatojoties uz kuriem, Pieteicējam tika piemērots administratīvais sods) uzskaitījums ir dots par stāvēšanu brauktuvju krustošanās vietā vai tuvāk par pieciem metriem no šķērsojamās brauktuves malas, proti, CSN 135.6.apakšpunkts un LAPK 149.[10] panta piektās daļas 8.punkts, par kuru ir paredzēts administratīvais sods EUR 40.00 apmērā. Savukārt par automašīnas novietošanu stāvēšanai uz ietves, kas norādīts Atbildētāja lēmumā, ir paredzēta administratīvā atbildība saskaņā ar CSN 135.9.apakšpunktu un APK 149.[10] panta ceturtās daļas 5.punktu un paredzēts naudas sods EUR 30.00 apmērā.

Neskatoties uz to, ka abi iepriekš norādītie pārkāpumi ietilpst LAPK desmitajā "a" nodaļā "Administratīvie pārkāpumi ceļu satiksmē", izdarītā administratīvā pārkāpuma kvalifikācija ir atšķirīga no Atbildētāja lēmumā norādītā pārkāpuma izdarīšanas veida, proti, automašīnas novietošana uz ietves. Turklāt par katru no šiem pārkāpumiem ir paredzēts atšķirīgs administratīvais sods.

Iepriekš norādītais liecina par to, ka Atbildētājs iesniegumu izskatījis formāli un pieļāvis būtiskas kļūdas, kas rezultātā ietekmētu administratīvā soda normatīvo regulējumu un piemērojamā administratīvā soda apmēru.

Papildus Atbildētājs lēmumā nav vērtējis, vai iesniegumā norādītie apstākļi, kāpēc automašīna nakts laikā tika novietota pēc iespējas tuvāk /ielas nosaukums/, netika vērtēti.

Tieši LAPK piešķir iestādei tiesības atsevišķos gadījumos atkāpties no likumā noteiktās tiesisko seku īstenošanas, izvērtējot, vai LAPK 22. un 32.pantā noteiktā mērķa sasniegšanai ir nepieciešams saukt pārkāpēju (Pieteicēju) pie administratīvās atbildības, vai arī mērķi ir iespējams sasniegt, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu. Pieteicēja ieskatā Atbildētājs izskatot iesniegumu, lēmumu par mutvārdu aizrādījuma piemērošanas atteikumu, nav pamatojis ar pārliecinošiem argumentiem.

Pieteicējs vērš tiesas uzmanību, ka arī Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments vairākos spriedumos ir norādījis, ka administratīvais pārkāpums ir atzīstams par maznozīmīgu, ja ņemot vērā konkrētās lietas apstākļus, administratīvā soda uzlikšana par izdarīto pārkāpumu nebūtu lietderīga.

Arī LAPK 21.panta pirmā daļa paredz, ka, ja ziņas par administratīvo pārkāpumu ir pietiekamas, lai konstatētu, ka izdarītais pārkāpums ir maznozīmīgs, institūcija (amatpersona), kurai piekritīga lietas izskatīšana, ir tiesīga neuzsākt administratīvā pārkāpuma lietvedību vai izbeigt uzsākto lietvedību un atbrīvot personu no administratīvās atbildības, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu. Savukārt šā panta otrā daļa nosaka, ka ceļu satiksmē izdarīto administratīvo pārkāpumu, ja par to paredzētais naudas sods nepārsniedz četrdesmit euro un ja šis pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai, var atzīt par maznozīmīgu.

Pieteicējs nenoliedz, ka, lai atzītu pārkāpumu par maznozīmīgu saskaņā ar LAPK 21.pantu, ir nepieciešams konstatēt tādus konkrētajai lietai raksturīgus apstākļus, kuri gan neizslēdz administratīvā pārkāpuma esamību (sastāvu), bet kuru dēļ jebkāda soda piemērošana attiecīgajā situācijā būtu pārmērīga vai neadekvāta. Pietiecējs nožēlo izdarīto pārkāpumu un vērš uzmanību, ka bija spiests novietot automašīnu pēc iespējas tuvāk dzīvojamai mājai /adrese/, jo nakts laikā nogādāja mājās nepilngadīgos bērnus. Papildus Pieteicējs norāda, ka turpmāk atturēsies atkāroti izdarīt līdzīgu pārkāpumu. Turklāt Pieteicējs jau 2015.gada 14.augustā vērsās pie Atbildētāja ar iesniegumu, kurā norādīja, ka automašīnu novietoja nakts laikā, lai atvestu mājās nepilngadīgos bērnus un, ka nebija iespējams novietot automašīnu atļautā vietā, jo visas stāvēšanai paredzētās vietas bija aizņemtas. Savukārt faktu, ka automašīna stāvēšanai bija novietota nakts laikā, pierāda fotouzņēmumi, kas ir Atbildētāja rīcībā. Savukārt, ja automašīna būtu novietota stāvēšanai dienas laikā, Atbildētāja darbinieki saņemtu izsaukumu par neatļautā vietā novietotu automašīnu.

Līdz ar to Pieteicējs lūdz iepriekš norādītos faktus atzīt par ārkārtējiem apstākļiem, kas, samērojot ar izdarīto pārkāpumu, ir atzīstams par maznozīmīgu, tādēļ būtu piemērojams LAPK 21.pants - izsakot mutvārdu aizrādījumu par izdarīto administratīvo pārkāpumu.

Pamatojoties uz LAPK 22.pantā sniegto definīciju, ka administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi

administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cieņišanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus, piemērojot mutvārdu aizrādījumu Pieteicējam par minēto administratīvo pārkāpumu, tiks sasniegts soda mērķis.

Ņemot vērā nakts laiku, (pārkāpums fiksēts plkst. 02:00), Pieteicējs, novietojot automašīnu Krāsotāju ielā 12, Rīgā, nakts laikā uz īsu laika posmu, uzskatīja, ka laika posmā, kamēr no lidostas paņemtie bērni tiks pavadīti līdz dzīvoklim, līdz atgriešanās brīdim, netiks traucēta gājēju kustība un nekādā ziņā netiks apdraudēta citu transportlīdzekļu kustība minētajā posmā. Minētā automašīna tika novietota tuvāk par 5 metriem no šķērsotās brauktuves daļas tikai tāpēc, ka nebija nevienas brīvas vietas automašīnas novietošanai. Arī visas tuvumā paredzētās stāvēšanas vietas bija aizņemtas.

Savukārt, ja Pieteicējs būtu novietojis automašīnu uz /ielas nosaukums/ blakus ietvei uz braucamās daļas, tādā gadījumā tiktu traucēta citu transportlīdzekļu kustība, jo pretējā brauktuves daļā bija novietoti citi transportlīdzekļi.

Pieteicējs uzskata, ka minētais pārkāpums ir maznozīmīgs, jo, ņemot vērā, ka nakts laikā pa šo ceļu nepārvietojas liels daudzums transportlīdzekļu, ar savu rīcību netika apdraudēta citu vadītāju drošība, gājēju veselība, dzīvība vai citas intereses. Faktu, ka minētais pārkāpums varētu tikt uzskatīts par maznozīmīgu, apstiprina LAPK 149.^{10} panta piektās daļas 8.punkta sankcija, paredzot sodu EUR 40.00 apmērā.

Papildus Pieteicējs vērš uzmanību, ka iepriekš nav bijis administratīvi sodīts par pārkāpumiem ceļu satiksmē.

Ņemot vērā augstāk minēto, vadoties no LAPK 21. un 288.panta pirmās daļas, Pieteicējs lūdz tiesu atcelt Rīgas pašvaldības policijas Latgales pārvaldes 2015.gada 28.augusta lēmumu Nr.D57/04/511086076/1 pilnībā; Lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā izbeigt, un atbrīvot /pers. A/ no administratīvās atbildības, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu (l.l.14-17).

2016.gada 17.februārī tiesā saņemti Rīgas pašvaldības policijas pārstāvja paskaidrojumi lietā, no kuriem izriet, ka Rīgas rajona tiesa pieņēma /pers. A/ (turpmāk tekstā - Pieteicējs) sūdzību un ierosināja tiesvedību administratīvā pārkāpuma lietā par Rīgas pašvaldības policijas Latgales pārvaldes (turpmāk tekstā - Iestāde) 2015.gada 28.augusta lēmumu Nr.D57/04/511086076/1 (turpmāk tekstā - Lēmums) atcelšanu.

Ņemot vērā Pieteicēja sūdzībā izteiktās pretenzijas, Iestāde paskaidro sekojošo:

2015.gada 14.augustā tika fiksēts, ka transportlīdzeklis ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ (turpmāk tekstā - Transportlīdzeklis) ir novietots stāvēšanai pie Krāsotāju ielas 12.nama, Rīgā.

Lietā nav strīda par to, ka Transportlīdzeklis bija novietots stāvēšanai pie Krāsotāju ielas 12.nama, Rīgā, mazāk nekā piecus metrus no brauktuvju krustošanās vietas.

Iestāde konstatējusi, ka Pieteicējs pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumu (turpmāk tekstā

- CSN) 135.6.punkta prasības, kur noteikts, ka aizliegts apstāties un stāvēt brauktuvju krustošanās vietā un tuvāk par 5 m no šķērsojamās vai šķērsotās brauktuves malas, izņemot apstāšanos un stāvēšanu pretim sānceļam trīsvirzienu krustojumā, kur ir nepārtraukta 920.vai 921. ceļa apzīmējuma līnija vai sadalošā josla. Šajā apakšpunktā minētās prasības neattiecas uz vietām, kur uz brauktuves izbrauc no blakusteritorijas (pagalma, stāvvietas, degvielas uzpildes stacijas, uzņēmuma u.tml).

LAPK 149.^{10} panta piekās daļas 8.punktā paredzēta atbildība par apstāšanos un stāvēšanu brauktuvju krustošanās vietā vai tuvāk par pieciem metriem no šķērsojamās brauktuves malas, uzliekot sodu transportlīdzekļu vadītājam četrdesmit euro apmērā.

Saskaņā ar LAPK 243.panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā,

LAPK 243.panta otrā daļa paredz, ka LAPK 243.pantā minētos faktus konstatē ar sekojošiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video un tml.).

Līdz ar to par pierādījumiem lietā var kalpot administratīvā pārkāpuma protokols -paziņojums un foto attēli, kur redzams, ka Transportlīdzeklis novietots stāvēšanai pie Krāsotāju ielas 12.nama, Rīgā, mazāk nekā piecus metrus no šķērsotās brauktuves daļas.

Lietā nepastāv strīds par to, ka Pieteicējs, novietojot Transportlīdzekli stāvēšanai, ir pārkāpis CSN 135.6.punktu. Pieteicējs lūdz atzīt pārkāpumu par maznozīmīgu un izteikt mutvārdu brīdinājumu.

LAPK 21.panta pirmā daļa noteic, ka tad, ja izdarītais administratīvais pārkāpums ir maznozīmīgs, institūcija (amatpersona), kas pilnvarota izlemt lietu, var atbrīvot pārkāpēju no administratīvās atbildības un aprobežoties ar mutvārdu aizrādījumu.

Ceļu satiksmē izdarīta pārkāpuma atzīšanai par maznozīmīgu LAPK 21.panta otrā daļa paredz divus kritērijus: pirmkārt, par attiecīgo pārkāpumu paredzētais naudas sods nepārsniedz četrdesmit euro; otrkārt, šis pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai.

LAPK 21.pants nepiešķir personai subjektīvās tiesības, bet gan paredz lēmuma pieņēmēja rīcības brīvību atbrīvot personu no administratīvās atbildības. Tomēr ikvienā gadījumā tiesību normu piemērotajam ir pienākums izvērtēt to, vai attiecīgajā personas nodarījumā saskatāmas administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmes un vai ir kādi apstākļi, kas varētu personas administratīvo atbildību izslēgt.

Satversmes tiesa ir atzinusi, ka satiksmes drošību apdraudoša nodarījuma kaitīgums un bīstamība izpaužas tajā apstāklī, ka persona, kuras rīcībā ir paaugstinātas bīstamības avots -transportlīdzeklis, neievēro normatīvajos aktos ietvertos CSN vai transportlīdzekļu ekspluatācijas noteikumus un rezultātā tiek nodarīts kaitējums cilvēka dzīvībai, veselībai, kā arī sabiedrības drošībai. CSN vai transportlīdzekļu ekspluatācijas noteikumu pārkāpšana apdraud citus satiksmes dalībniekus. Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 19. panta ceturto daļu katram ceļu satiksmes dalībniekam ir tiesības uzskatīt, ka arī citas personas ceļu satiksmes norisē izpildīs noteiktās prasības.

Viena no galvenajām tiesību normas pazīmēm ir tā, ka tiesību norma satur obligātus priekšrakstus jeb vispārsaistošu regulējumu. Ar tiesību normu palīdzību, ievērojot taisnīguma un vienlīdzības principus, valsts panāk gan jau radušās, gan potenciālas interešu konflikta situācijas atrisinājumu.

Iestāde konstatē, ka konkrētajā gadījumā LAPK 21.pants nav piemērojams, jo apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpšanas konstatēšana un vainīgo personu obligāta sodīšana ir nepieciešama, lai nodrošinātu kārtību ceļu satiksmē un vienveidīgu tiesību normu piemērošanu lietās, kurās personām tiek noteikta administratīvā atbildība par apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu. Turklāt pastāv tiesiskais regulējums, kas uzliek par pienākumu sodīt visas personas, kas ir izdarījušas minēto pārkāpumu, lai panāktu vienlīdzīgu attieksmi pret visām personām un taisnīguma ievērošanu, piemērojot administratīvos sodus.

Augstākās tiesas Senāts 2009.gada 12.februāra spriedumā lietā Nr.SKA-15/2009 atzinis, ka administratīvais pārkāpums ir atzīstams par maznozīmīgu, ja, ņemot vērā konkrētās lietas apstākļus (tostarp izdarītā administratīvā pārkāpuma raksturu un citus lietā būtiskus apstākļus), administratīvā soda uzlikšana par izdarīto pārkāpumu nebūtu lietderīga. Citiem vārdiem, izdarītais pārkāpums ir tik nebūtisks, ka par to pārkāpējam nav nepieciešams uzlikt sodu, bet ir pietiekami izteikt mutvārdu aizrādījumu, kas ir preventīvs (audzinoša rakstura) līdzeklis, kas vērsts uz to, lai persona, kas izdarījusi administratīvo pārkāpumu, saprastu savas uzvedības prettiesiskumu un turpmāk to nepieļautu.

Lai atzītu pārkāpumu par maznozīmīgu saskaņā ar LAPK 21.pantu, nepieciešams konstatēt tādus konkrētajai lietai raksturīgus apstākļus, kuri gan neizslēdz administratīvā pārkāpuma esību (sastāvu), bet kuru dēļ jebkāda soda piemērošana attiecīgajā situācijā būtu pārmērīga vai neadekvāta.

Konkrētā gadījumā Pieteicējam bija iespēja novietot transportlīdzekli citā vietā, ievērojot CSN, turklāt, kā redzams no lietā pievienotiem foto attēliem, Pieteicējs novietojis Transportlīdzekli tieši pirms 532.ceļa zīmes (stāvvieta). Pieteicējam bija pienākums izvērtēt, kādēļ 532.ceļa zīme ir novietota tieši tik tālu no krustojuma un vai ar Transportlīdzekļa novietošanu pirms 532.ceļa zīmes, netiks pārkāpti CSN.

Pieteicēja lūgums piemērot LAPK 21.pantu un atzīt pārkāpumu par maznozīmīgu pie konkrētā lietā esošiem apstākļiem būtu pretrunā ar LAPK 22.panatu, kas nosaka, ka administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus. Pieteicēja atbrīvošana no naudas soda var radīt haosu un nenoteiktību ceļu satiksmē.

Ņemot vērā iepriekš minēto Pieteicējs ir pamatoti atzīts par vainīgu CSN 135.6.punkta pārkāpuma izdarīšanā, par ko paredzēta administratīvā atbildība pamatojoties uz LAPK 149.[10] panta piektās daļas 8.punktu, tādēļ lūdz tiesu noraidīt /pers. A/, sūdzību par RPP Latgales pārvaldes 2015.gada 28.augusta lēmumu Nr.D57/04/511086076/1 (l.l.22-23).

Tiesa, pārbaudījusi lietas materiālus, izvērtējusi sūdzības pamatojumu, pārsūdzētā lēmuma motivāciju, atzīst, ka RPP Latgales pārvaldes 2015.gada 28.augusta lēmums Nr.D57/04/511086076/1 atstājams negrozīts, bet /pers. A/ sūdzība noraidāma.

Latvijas APK 289.[12] panta pirmajā daļā norādītos apstākļus, kas viennozīmīgi ir par pamatu iestādes lēmuma atcelšanai, tiesa nekonstatē.

Tiesa atzīst, ka, veicot administratīvo lietvedību, ir ievērotas procesuālās prasības, nekonstatējot apstākļus, kas norādītu, ka tiktu aizskartas sūdzības iesniedzēja tiesības.

Tiesa nekonstatē apstākļus, kas būtu par pamatu Iestādes lēmuma atcelšanai vai administratīvās lietvedības izbeigšanai. Tiesa RPP Latgales pārvaldes 2015.gada 28.augusta lēmumā Nr.D57/04/511086076/1 norādīto motivāciju uzskata par pareizu un pilnīgi pietiekamu.

Latvijas APK 289.[13] panta trešā daļa nosaka, ka, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Lietā nav strīda par to, ka Sūdzības iesniedzēja transportlīdzeklis bija novietots stāvēšanai pie Krāsotāju ielas 12.nama, Rīgā, mazāk nekā piecus metrus no brauktuvju krustošanās vietas, ar ko pārkāptas Ceļu satiksmes noteikumu 135.6.punkta prasības.

Savukārt Sūdzības iesniedzējs lūdz atzīt pārkāpumu par maznozīmīgu un izteikt mutvārdu brīdinājumu.

Tiesas ieskatā Iestāde pamatoti norādījusi, ka konkrētajā gadījumā LAPK 21.pants nav piemērojams, jo apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpšanas konstatēšana un vainīgo personu obligāta sodīšana ir nepieciešama, lai nodrošinātu kārtību ceļu satiksmē un vienveidīgu tiesību normu piemērošanu lietās, kurās personām tiek noteikta administratīvā atbildība par apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu. Turklāt pastāv tiesiskais regulējums, kas uzliek par pienākumu sodīt visas personas, kas ir izdarījušas minēto pārkāpumu, lai panāktu vienlīdzīgu attieksmi pret visām personām un taisnīguma ievērošanu, piemērojot administratīvos sodus.

Augstākās tiesas Senāts 2009.gada 12.februāra spriedumā lietā Nr.SKA-15/2009 atzinis, ka administratīvais pārkāpums ir atzīstams par maznozīmīgu, ja, ņemot vērā konkrētās lietas apstākļus (tostarp izdarītā administratīvā pārkāpuma raksturu un citus lietā būtiskus apstākļus), administratīvā soda uzlikšana par izdarīto pārkāpumu nebūtu lietderīga. Citiem vārdiem, izdarītais pārkāpums ir tik nebūtisks, ka par to pārkāpējam nav nepieciešams uzlikt sodu, bet ir pietiekami izteikt mutvārdu aizrādījumu, kas ir preventīvs (audzinoša rakstura) līdzeklis, kas vērsts uz to, lai persona, kas izdarījusi administratīvo pārkāpumu, saprastu savas uzvedības prettiesiskumu un turpmāk to nepieļautu.

Lai atzītu pārkāpumu par maznozīmīgu saskaņā ar LAPK 21.pantu, nepieciešams konstatēt tādus konkrētajai lietai raksturīgus apstākļus, kuri gan neizslēdz administratīvā pārkāpuma esību (sastāvu), bet kuru dēļ jebkāda soda piemērošana attiecīgajā situācijā būtu pārmērīga vai neadekvāta. Lēmumā norādīts, ka konkrētā gadījumā Pieteicējam bija iespēja novietot transportlīdzekli citā vietā, ievērojot CSN, turklāt, kā redzams no lietā pievienotiem foto attēliem, Pieteicējs novietojis Transportlīdzekli tieši pirms 532.ceļa zīmes (stāvvieta). Pieteicējam bija pienākums izvērtēt, kādēļ 532.ceļa zīme ir novietota tieši tik tālu no krustojuma un vai ar Transportlīdzekļa novietošanu pirms 532.ceļa zīmes, netiks pārkāpti CSN.

Ņemot vērā minēto, Pieteicēja lūgums piemērot LAPK 21.pantu un atzīt pārkāpumu par maznozīmīgu pie konkrētā lietā esošiem apstākļiem būtu pretrunā ar LAPK 22.panatu, kas nosaka, ka administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka Lēmums administratīvā pārkāpuma lietā ir pamatots un atstājams negrozīts, bet sūdzība noraidāma.

Pamatojoties uz Latvijas APK 289.[12], 289.[13], 289.[17], 289.[18]pantu, tiesa

n o s p r i e d a :

Rīgas pašvaldības policijas Latgales pārvaldes 2015.gada 28.augusta lēmumu Nr.D57/04/511086076/1 atstāt negrozītu, bet /pers. A/ sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā 10 (desmit) darba dienu laikā no sprieduma paziņošanas dienas, sūdzību iesniedzot Rīgas rajona tiesā.

Spriedums sastādīts un pieejams no 2016.gada 8.martā.

Tiesnese M.Bite